

Dyrbarast av allt: Frid med Gud

Av Torbjörn Johansson, rektor.

”Frid vare med er.” Med dessa ord hälsar Jesus sina lärjungar efter uppståndelsen. Vi möter orden inte mindre än tre gånger i Johannesevangeliets 20:e kapitel och en gång i Lukasevangeliet, och i samtliga fall är det hans hälsning *efter* uppståndelsen. Ordet frid/fred (grek. *eirene*, heb. *shalom*) utgör en förbindelse mellan Jesu död och hans uppståndelse. När han hälsar dem ”Frid vare med er” så bär dessa ord med sig frukten av hans lidande och död. Det är därför få ord som är laddade med innehåll som denna hälsning. De bär med sig det dyrbaraste som finns i denna värld.

Vi ska nu se hur Jesus fortsätter att tala till lärjungarna, efter hälsningen: ”Om ni förlåter någon hans synder så är de förlåtna och om ni binder någon i hans synder så är han bunden.” Den frid som kommer av Jesu död och uppståndelse hör samman med *syndernas förlåtelse*. Detta samband uttrycks i Jes 53: ”Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få *frid*” (v. 5). Jesus har i långfredagens mörker burit alla människors alla synder. Han har tagit på sig straffet och betalt priset. Allt är fullbordat. Därför har orden ”Frid vare med er” tacksägning trots att de riktas till syndare. Jesus hade ju kunnat möta lärjungarna med helt andra ord, eftersom de alla hade svikit honom i nödens stund. Men han möter dem inte med lagens stränga ord utan med evangeliums glada hälsning.

Sambandet mellan frid och syndernas förlåtelse gör att en röd tråd i Bibeln blir tydlig. I paradiset rådde frid, *shalom*. Allt var som det skulle och Gud såg att det var mycket gott. Men det som bröt friden var människans synd. Otron och överträdelsen av Guds bud blev den port genom vilket allt annat ont kom in i världen. Människans ondska, sjukdomar, död och förgängelse, blev följderna. Paulus sammanfattar det så: ”Syndens lön är döden” (Rom 6:23). Men det stannar inte där utan han fortsätter: ”Men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre.” Jesu verk kan vi också summera med hjälp av sambandet frid – synder-

nas förlåtelse. När han är född sjunger änglarna: ”Åra vare Gud i höjden och *frid* på jorden.” Det är denna frid som är vunnen när han på korset säger ”Det är fullbordat”.

Att denna frid är vunnen av Kristus och att den får tas emot för intet, är innehållet i det evangelium som apostlarna betrodde med. De fick också den utrustning som behövdes: Jesus andades på dem och sade ”Tag emot helig Ande”.

Jesu död och uppståndelse hör direkt samman med den *rättfärdiggörelse* som sker genom tron på Jesus. Kapitelindelningen gör att vi lätt missar sammanhanget i övergången mellan kap. 4 och 5 i Romarbrevet: ”Han [Kristus] som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull. Då vi alltså har förklarats rättfärdiga av tro, har vi frid med Gud genom vår Herre Jesus Kristus” (Rom 4:25f). Jesu död och uppståndelse har alltså sin fortsättning i den enskildes rättfärdiggörelse. I linje med detta kan Luther i en disputation år 1543 formulera tesen: ”Hans uppståndelse från de döda är vår rättfärdiggörelse genom tron allena.”

Paulus långa genomgång av rättfärdiggörelsen i Romarbrevets fyra första kapitel mynnar som vi såg ut i detta, att vi har *frid med Gud* genom tron på vår Herre Jesus Kristus (Rom 5:1). Detta är evangelium, detta är kyrkans dyrbara skatt.

Utifrån vad vi här har sett, har vi anledning att noga lägga märke till Paulus hälsningsord till församlingarna: ”Nåd och frid.” Det är ingen tom fras utan den frid som Jesus har vunnit en gång för alla räcks här vidare till judar och hedningar. Friden hör samman med nåden, eftersom det helt beror på Guds godhet och nåd att den kan komma oss till del. Utan nåd, ingen frid. Friden har sin grund i det som Gud har gjort i Kristus för vår skull. Därför är det en frid som håller i liv och död.

Nåd och frid, kära vänner till Församlingsfakulteten, önskar Torbjörn Johansson

Den frid som kommer av Jesu död och uppståndelse hör samman med syndernas förlåtelse.